

DOM

afsagt den 22. august 2011 i sag

SS 4-9617/2011

Anklagemyndigheden

mod

1. A
cpr.nr. 080963-[...]
2. B
cpr.nr. 160375-[...]
3. C
cpr.nr. 211172-[...]
4. D
cpr.nr. 190474-[...]
5. E
cpr.nr. 100872-[...]
6. F
cpr.nr. 240466-[...]
7. G
cpr.nr. 290673-[...]
8. H
cpr.nr. 071077-[...]
9. I
cpr.nr. 080768-[...]
10. J
cpr.nr. 180375-[...]
11. K
cpr.nr. 100462-[...]
12. Greenpeace Nordic
...

Rettens begrundelse og afgørelse

De tiltalte - herunder tiltalte Greenpeace Nordics repræsentant - har erkendt de faktiske forhold, som disse er beskrevet i den rejste tiltale, hvilke erkendelser støttes af de i sagen i øvrigt foreliggende oplysninger.

Det er således godtgjort, at de tiltalte i tiden op til den 17. december 2009 ca. kl. 20.20 i forening og efter forudgående aftale planlagde og lykkedes med at gennemføre en koordineret Greenpeace aktion, der gik ud på at skaffe de tiltalte A, B, C, F, G, H og I adgang til et afspærret område foran Christiansborg Slot, og de tiltalte de A, B og C adgang til Christiansborg Slot i København på et tidspunkt, hvor Hendes Majestæt Dronningen afholdt en middag med deltagelse af en række statsledere. Det er ligeledes godtgjort, at de førnævnte tiltalte i forbindelse med aktionen efter fælles planlægning og forberedelse - og i forening med tiltalte D, K, J og Greenpeace Nordic - skaffede sig adgang til det for offentligheden lukkede område henholdsvis foran og ind til Christiansborg Slot

ved at have udgivet sig for at være statsrepræsentanter og politi, herunder ved at have gjort brug af 3 biler forsynet med falske nummerplader, blå udrykningsblink og falske akkrediterings- og sweepingsdokumenter.

Det er ubestridt og i øvrigt godtgjort, at aktionen blev forestået af personer, der alle havde tilknytning til tiltalte Greenpeace Nordic, og at aktionen blev gennemført i Greenpeace Nordics navn. I det omfang der sker domfældelse i forhold til de tiltalte personer i sagen, vil tiltalte Greenpeace Nordic herefter ifalde strafansvar efter straffelovens § 306, jf. § 27, stk. 1.

Tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 131 (foregivelse af offentlig myndighed)

Efter straffelovens § 131 straffes den, som blandt andet offentligt eller i retsstridig hensigt udgiver sig for at have offentlig myndighed. Straffen er bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Efter straffelovens § 23, stk. 1, 1. pkt., omfatter straffebuddet i § 131 desuden alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen.

De tiltalte personer, der opnåede adgang til pladsen foran Christiansborg Slot, optrådte offentligt som statsrepræsentanter og politi derved, at de anvendte 3 biler påsat blå blinklys og forsynet med falske nummerplader med registreringsnumre forbeholdt henholdsvis politi og statsrepræsentanter, ligesom de i påklædning og den sammenhæng, hvormed de optrådte, havde til hensigt at blive - og blev - forvekslet med personer med offentlig myndighed.

Med disse bemærkninger, og da straffelovens § 131 efter sin karakter ikke indebærer nogen uretmæssig begrænsning i ytringsfriheden, findes de tiltalte skyldige i overtrædelse af straffelovens § 131, stk. 1.

Tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 171 (dokumentfalsk)

Den, der gør brug af et falsk dokument med forsæt til at skuffe i retsforhold, straffes for dokumentfalsk, jf. straffelovens § 171, stk. 1. Straffeloven indeholder i § 171, stk. 2, en definition af ordet "dokument", der herefter skal forstås som en skriftlig eller elektronisk med betegnelse af udstederen forsynet tilkendegivelse, der fremtræder som bestemt til at tjene som bevis. Et dokument anses efter bestemmelsens stk. 3 for falsk, når det ikke hidrører fra den angivne udsteder, eller det er givet et indhold, som ikke hidrører fra denne. Dokumentfalsk efter § 171 straffes efter § 172, stk. 1, med bøde eller fængsel indtil 2 år. Straffebuddet - også efter § 171 - omfatter tillige alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen, jf. § 23, stk. 1, 1. pkt.

Tiltalen for dokumentfalsk i denne sag kan opdeles i 2 grupper, hvoraf den ene gruppe vedrører brug af falske akkrediterings- og sweepingsdokumenter, mens den anden gruppe vedrører brug af falske nummerplader.

Falske akkrediterings- og sweepingsdokumenter

De tiltalte personer har gjort brug af de falske akkrediterings- og sweepingsdokumenter ved at have anbragt dokumenterne i bilernes forruder, hvor de var synlige for blandt andre de politi- og sikkerhedsfolk, der skulle give adgang til pladsen foran Christiansborg Slot. Der er tale om falske dokumenter i § 171, stk. 2 og 3,'s forstand, idet dokumenterne hver for sig indeholder en udstederbetegnelse (udstedt af henholdsvis politiet eller FN), dokumenterne fremtræder som bestemt til at tjene som bevis ved i hvert fald at foregive tilhørsforhold til en officiel, adgangsberettiget delegation,

og idet dokumenterne hverken hidrører fra politiet eller FN, eller de er givet et indhold, som ikke hidrører derfra.

Det er herefter ubetænkeligt at lægge til grund, at de tiltalte har gjort sig skyldige i forsætlig dokumentfalsk efter straffelovens § 171 for så vidt angår de tiltaltes brug eller medvirken til brug af de i tiltalen anførte - om end ikke særligt præcist angivne - akkrediterings- og sweepingsdokumenter.

Falske nummerplader

To voterende udtaler:

De af de tiltalte personer anvendte nummerplader indeholder ikke nogen udstederbetegnelse, og den falske brug heraf er derfor ikke omfattet af ordlyden af straffelovens § 171, stk. 2,'s definitionen af et dokument.

Efter såvel straffelovens § 1 som almindelige, fundamentale retsprincipper kan strafansvar kun ifaldes, når straffebuddet er hjemlet ved lov, eller en retskilde som ganske må ligestilles hermed. Kravet om klar lovhjemmel skal ikke mindst ses i lyset af den betydning, som Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, der blev inkorporeret ved lov i 1992, har spillet i relation til beskyttelsen af i hvert fald helt grundlæggende retsstatsprincipper, herunder princippet om at strafansvar skal være forudsigeligt for borgeren.

Hverken ordlyden af straffelovens § 171, stk. 2, eller forarbejderne til bestemmelsen giver et sikkert grundlag for at tillægge straffebuddet et bredere anvendelsesområde, end hvad der klart fremgår af bestemmelsens ordlyd, og i hvert fald ikke i et tilfælde, hvor den handling, der søges straffet, er omfattet af andre straffebestemmelser. Hertil bemærkes, at forholdet vil kunne henføres under straffebuddet i bekendtgørelse nr. 651 af 16. juni 2011 § 100, stk. 3 og 4, jf. § 75, (dagældende bekendtgørelse nr. 633 af 26. juni 2009 § 99, stk. 1, jf. § 72), der har hjemmel i lov om registrering af køretøjer. Overtrædelse af denne bestemmelse hjemler dog alene bødestraf.

Efter indholdet af den kriminaltekniske erklæring af 21. april 2010 kan det i øvrigt lægges til grund, at de falske nummerplader tydeligt adskilte sig fra originale danske nummerplader med hensyn til materiale, skrifttype og ydre mål.

I hvert fald under disse omstændigheder, og således uanset om det kunne anses for åbenbart og kendeligt for enhver, jf. UfR 1981.840/2 H, herunder udlændinge på besøg i Danmark, at en nummerplade hidrører fra en offentlig eller autoriseret virksomhed, finder vi, at der ikke foreligger et tilstrækkeligt sikkert grundlag for at henføre forholdet under straffelovens § 171, hvorfor vi stemmer for at frifinde de tiltalte for tiltalen for dokumentfalsk i relation til anvendelsen af de falske nummerplader, idet denne del af forholdet i stedet henføres under bekendtgørelse nr. 651 af 16. juni 2011 § 100, stk. 3 og 4, jf. § 75.

En voterende udtaler:

De falske nummerplader var med hensyn til skrifttype, farver, typografi m.v. udformet på en sådan måde, at de på afstand og efter vejrliget den pågældende aften ikke kunne skelnes fra en original nummerplade. Eftersom det er åbenbart og kendeligt for enhver, jf. UfR 1981.840/2 H og Østre Landsrets kendelse af 23. december 2009 i sag nr. S-3628-09, herunder udlændinge på besøg i Danmark, at en nummerplade hidrører fra en offentlig myndighed, finder jeg det ubetænkeligt at

fastslå, at de falske nummerplader må anses som dokumenter i straffelovens § 171, stk. 2,'s forstand, uanset disse ikke indeholdt nogen udtrykkelig skriftlig udstederbetegnelse.

Jeg stemmer derfor for at finde de tiltalte skyldige i dokumentfalsk efter straffelovens § 171 også som følge af den uberettigede brug af de falske nummerplader.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at de tiltalte frifindes for tiltalen for dokumentfalsk i relation til anvendelsen af de falske nummerplader, idet denne del af forholdet i stedet henføres under bekendtgørelse nr. 651 af 16. juni 2011 § 100, stk. 3 og 4, jf. § 75.

Tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1 (husfredskrænkelse)

Efter straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder den, som uberettiget skaffer sig adgang til fremmed hus eller andet ikke frit tilgængeligt sted. Efter straffelovens § 23, stk. 1, 1. pkt., omfatter straffebuddet ifølge § 264, stk. 1, nr. 1, alle, der samvirker om forbrydelsen.

De tiltalte personer har erkendt at have skaffet sig eller medvirket til at skaffe andre adgang til de ikke frit tilgængelige områder foran og ind til Christiansborg Slot, og skyldsspørgsmålet i sagen vedrørende dette forhold angår alene, om tilstedeværelsen på de ikke frit tilgængelige steder kan siges at være *uberettiget* i straffelovens § 264's forstand.

Retten lægger til grund, at de tiltalte personer skaffede sig eller medvirkede til at skaffe andre adgang til de afspærrede områder ved og i Christiansborg Slot alene med det formål at skabe opmærksomhed i offentligheden om et emne af offentlig interesse og at påvirke centrale beslutningstagere, der deltog i middagen på Christiansborg Slot.

Vurderingen af, om de tiltaltes tilstedeværelse på de ikke frit tilgængelige steder var uberettiget, skal herefter ses i lyset af den beskyttelse af ytringsfriheden, der følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10, der imidlertid i stk. 2 tillader restriktioner i ytringsfriheden, der er begrundet i blandt andet hensynet til den offentlige sikkerhed eller til forebyggelse af uorden eller forbrydelse.

To voterende udtaler:

Statsmagtens afspærring af området ved og indtil Christiansborg Slot var under de givne omstændigheder helt oplagt velbegrunderet i de i artikel 10, stk. 2, nævnte hensyn, herunder også selvom afspærringen afskar borgere, interessegrupper og andre i at ytre sig i direkte forbindelse med arrangementet. Når aktionens debat- og opmærksomhedsskabende formål tillige vurderes i lyset af dels de muligheder, der i øvrigt har været til stede for at ytre sig, dels den krænkelse af husfreden, som de tiltaltes aktion medførte, kan aktionens formål ikke - uanset hvordan man i øvrigt måtte vurdere betydningen heraf - bevirke, at husfredskrænkelsen må anses for berettiget.

Med disse bemærkninger, og da de tiltalte personer har handlet med forsæt, stemmer vi for at anse de tiltalte skyldige i overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1.

En voterende udtaler:

De tiltalte personers krænkelse af husfreden som led i en Greenpeace aktion var - når der ikke mindst henses til, at krænkelsen fandt sted, hvor pressen havde adgang og hvorfra der direkte blev transmitteret til offentligheden - forholdsvis beskeden, og heller ikke den ulovlige aktion som helhed udgjorde nogen alvorlig krænkelse af beskyttelsesberettigede interesser. Den direkte afstedkomne og efterfølgende omtale af aktionen viser, at der var en betydelig interesse for aktionen og dens formål. Under disse omstændigheder findes hensynet til ytringsfriheden, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10, at skulle vægtes højere end den konkret forvoldte, forholdsvis beskudne husfredskrænkelser, hvorfor aktionen ikke kan anses for uberettiget. Med disse bemærkninger stemmer jeg for at frifinde de tiltalte for overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at de tiltalte findes skyldige i overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1.

Tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 115, stk. 1 (majestætsforbrydelse)

Bestemmelsen i straffelovens § 115, stk. 1, indebærer, at strafferammen for overtrædelse af blandt andre bestemmelsen i straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1 - men ikke bestemmelsen i f.eks. § 131 eller § 171 - forhøjes til det dobbelte, når forbrydelsen er begået mod den, der med hjemmel i forfatningen fører regeringen.

To voterende udtaler:

Bestemmelsen i straffelovens § 115 - der er placeret i straffelovens kapitel 13 om forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v. - blev som § 114 medtaget i straffeloven af 1930, der trådte i kraft i 1933, til afløsning af en række bestemmelser i 1866-straffelovens §§ 88 til 93, der særligt indeholdt regler om angreb på og fornærmelig adfærd mod kongen og krænkelse af dennes ærbødighed, men ikke bestemmelser om krænkelse af husfreden. Bestemmelsen, der siden 1930-straffeloven indholdsmæssigt i al væsentlig har været uændret, har levet en stille tilværelse, idet der kun ses at være truffet ganske få domstolsafgørelser vedrørende bestemmelsen siden dennes ikrafttræden i 1933, herunder to byretsafgørelser fra 2004 og 2010 vedrørende trusler rettet mod regenten eller tronfølgeren.

Efter forarbejderne til bestemmelsen har denne navnlig taget sigte på at kriminalisere fornærmelige udtalelser mod regenten, jf. straffelovens § 267, og den trykte retspraksis fra tilsvarende bestemmelser i tidligere gældende straffelove har alle vedrørt fornærmelser mod kongen, jf. til eksempel UfR 1874.138, UfR 1874.672 H, UfR 1982.631 H, UfR 1886.196 H, UfR 1886.525 H, UfR 1986.540 H, UfR 1886.865 H, UfR 1987.159 H, UfR 1910.474 og UfR 1920.150 H.

Den omstændighed, at der siden bestemmelsens vedtagelse kun i få tilfælde er rejst tiltale efter bestemmelsen, gør ikke bestemmelsen uanvendelig, men den almindelige samfundsudvikling siden 1930 og den tiltalepraksis, bestemmelsen har givet anledning til, spiller dog en væsentlig rolle i rettens vurdering af, hvilket anvendelsesområde bestemmelsen var og stadig er tiltænkt. I dag, hvor det efter praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedskonvention ville være konventionsstridigt at anvende strafskærpselsbestemmelsen inden for dens ordlyd og oprindelige kerneområde vedrørende krænkende ytringer, må bestemmelsen navnlig tage sigte på - og har i få tilfælde været anvendt på - forhold, hvor regenten m.v. har været udsat for et målrettet angreb eller en målrettet krænkelse eller forstyrrelse.

De tiltaltes husfredskrænkelser i denne sag var ikke rettet direkte mod Hendes Majestæt Dronningen og havde ikke som sit formål - og vist nok heller ikke som følge - hverken at genere eller forstyrre Hendes Majestæt Dronningen som person eller myndighedsperson. Krænkelsen af husfreden foregik på et tidspunkt og på et sted, hvor pressen var til stede og transmitterede direkte fra lokaliteterne. De tiltalte personers handling indeholder således ikke de for bestemmelsen i § 115, stk. 1, sædvanlige kendetegn bestående i et angreb, en forstyrrelse eller krænkelse rettet direkte mod regenten som person eller myndighedsperson. De tiltaltes krænkelse af husfreden ved at skaffe sig adgang til Hendes Majestæt Dronningens repræsentationslokaler falder således umiddelbart uden for beskyttelsesinteressen i straffelovens § 115, stk. 1. På denne baggrund, herunder i lyset af bestemmelsens forarbejder og tidligere anvendelsesområde, finder vi det betænkeligt at anse et tilfælde som det foreliggende omfattet af bestemmelsen, hvorfor vi stemmer for at frifinde de tiltalte for overtrædelse af straffelovens § 115, stk. 1.

En voterende udtaler:

De tiltalte personers krænkelse af Hendes Majestæt Dronningens husfred er klart omfattet af gerningsbeskrivelsen i straffelovens § 115, stk. 1. Der er ikke oplyst omstændigheder, der giver grundlag for en anden vurdering af strafbarheden af de tiltalte personers handlinger end den, der klart fremgår af bestemmelsens ordlyd, hvorfor jeg stemmer for at finde de tiltalte skyldige i overtrædelse af straffelovens § 115, stk. 1.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at de tiltalte frifindes for tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 115, stk. 1.

Sanktionen

De tiltalte er herefter fundet skyldige i overtrædelse af straffelovens § 131 ved enten selv eller ved at have medvirket til at andre udgav sig for at have offentlig myndighed, i husfredskrænkelser efter straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, i dokumentfalsk efter straffelovens § 171 vedrørende de falske akkrediterings- og sweepingsdokumenter og i overtrædelse af registreringsbekendtgørelsens § 75 vedrørende brug af falske nummerplader.

To voterende udtaler:

Ved straffens fastsættelse lægger vi vægt på, at der var tale om planlagte forhold begået af flere i forening, og at aktionen var rettet mod et sikkerhedsfølsomt arrangement. Vi lægger imidlertid også vægt på, at forholdene blev begået som led i en fredelig politisk happening med et debatskabende formål, at husfredskrænkelsen fandt sted, hvor pressen havde adgang, og hvorfra der direkte blev transmitteret til offentligheden, og at ingen væsentlig særskilt ret således blev krænket i forbindelse med aktionen. Det indgår tillige i bedømmelsen af strafværdigheden af det passerede, at det må lægges til grund, at Greenpeace forinden aktionen havde gjort politiet opmærksom på, at der i forbindelse med middagen på Christiansborg Slot ville blive gennemført opmærksomheds- og debatskabende aktioner. Endelig lægger vi vægt på, at de tiltalte har bidraget til sagens opklaring, og at der er gået forholdsvis lang tid, siden forholdene blev begået.

Efter en samlet bedømmelse af karakteren af de domfældte forhold sammenholdt med det oven for anførte finder vi, at der foreligger formildende omstændigheder, men dog ikke af en karakter, der kan begrunde bortfald af straffen i medfør af straffelovens § 83.

Med disse bemærkninger stemmer vi for at fastsætte straffen for hver af de tiltalte personer til fængsel i 14 dage.

En voterende udtaler:

Jeg lægger ved straffens fastsættelse vægt på forholdenes karakter og den forudgående planlægning og finder, at der ikke foreligger formildende omstændigheder i en grad, der kan begrunde strafbortfald eller lavere straf end fængsel i 30 dage, hvorfor jeg stemmer for at fastsætte straffen for hver af de tiltalte personer til fængsel i 30 dage.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at de tiltalte personer idømmes fængsel i 14 dage, jf. straffelovens § 131, § 264, stk. 1, nr. 1, og § 172, stk. 1, jf. § 171, samt bekendtgørelse nr. 651 af 16. juni 2011 § 100, stk. 3, jf. § 75, og for tiltalte E's vedkommende tillige straffelovens § 89.

Samtlige voterende udtaler:

Henset til forholdenes karakter, de tiltalte personers personlige forhold og den tid, der er forløbet, siden forholdene blev begået, gøres straffen betinget med vilkår som angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Tiltalte Greenpeace Nordic, der som juridisk person ikke straffes med fængsel, straffes efter samme bestemmelser, jf. tillige straffelovens § 306 og bekendtgørelse nr. 651 af 16. juni 2011 § 100, stk. 4, med 25 dagbøder á 3.000 kr. Der er herved henset til forholdenes karakter og til, at tiltalte Greenpeace Nordic tidligere er straffet for overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1.

Udvisning

Da de tiltalte personer er idømt betingede frihedsstraffe, og da de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte forhold ikke taler derimod, er betingelserne i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2, for at udvise de tiltalte A, D, G, H, J, C, I og K opfyldt.

De ovenfor nævnte tiltalte er alle statsborgere i EU eller Schweiz, hvorfor en udvisning af disse kun kan ske, såfremt udvisningen er forenelig med artikel 33, sammenholdt med artiklerne 27 og 28, i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet), jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3.

Der er intet grundlag for at antage, at de tiltalte indrejste til Danmark alene med det formål at deltage i eller forberede den ulovlige aktion. De tiltaltes handlinger i denne sag kan herefter og efter omstændighederne i øvrigt ikke anses som udtryk for en adfærd, som udgør en sådan reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, at der - uanset de tiltaltes i forskellig grad ringe tilknytning til Danmark - er grundlag for udvisning, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led.

De tiltalte A, D, G, H, C, I, J og K frifindes herefter for påstanden om udvisning.

Konfiskation

Påstanden om konfiskation tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt.

Sagens omkostninger

Efter retsplejelovens § 1008, stk. 1, skal en tiltalt, såfremt vedkommende findes skyldig, erstatte det offentlige de nødvendige udgifter, som er medgået til sagens behandling. Har sagen været rettet på andre forbrydelser foruden dem, for hvilken tiltalte dømmes, er tiltalte ikke pligtig til at erstatte de derved foranledigede yderligere omkostninger, jf. bestemmelsens stk. 2.

De tiltalte er alle fundet delvist skyldige i tiltalen, idet der er sket frifindelse for overtrædelse af straffelovens § 115, stk. 1, ligesom de tiltalte er frifundet for dokumentfalsk efter straffelovens § 171 vedrørende de falske nummerplader, hvilket forhold blev henført under en bestemmelse i særlovgivningen.

Henset hertil, og i øvrigt til den tid, der er gået til sagens behandling, findes de tiltalte at skulle udrede halvdelen af sagens omkostninger, mens det offentlige skal udrede den resterende halvdel, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 2, sidste led.

Efter udfaldet af sagen findes det offentlige tillige særskilt at skulle udrede de omkostninger, der vedrører den del af sagen, hvor de tiltalte A, B, C og D sad varetægtsfængslede.

Thi kendes for ret:

De tiltalte A, B, C, D, E, F, G, H, I, J og K straffes hver især med fængsel i 14 dage.

Fuldbyrdelsen af fængselsstraffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år på betingelse af, at de tiltalte - hver for sig - ikke begår strafbart forhold i prøvetiden.

Prøvetiden regnes fra endelig dom.

Greenpeace Nordic straffes med 25 dagbøder á 3.000 kr.

De tiltalte A, D, G, H, C, I, J og K frifindes for påstanden om udvisning.

Hos de tiltalte konfiskeres 3 gule bannere, falske nummerplader, diverse skilte og falske FN parke-ringstilladelser, 1 walkie-talkie, 2 store blå blinklys og 4 små blå blinklys med kabler.

Statskassen skal betale sagens omkostninger vedrørende den del af sagen, der angår de tiltalte A, B, C og D's varetægtsfængsling.

Herudover betales sagens omkostninger med halvdelen af de tiltalte og med halvdelen af statskassen.

Peter Mørk Thomsen